

Svátek Křtu Páně B – 7.1.2018 - Mk 1, 6b-11

Světec 4. století po Kristu, biskup a učitel církve, svatý Řehoř Naziánský se vyjadřuje následujícím způsobem o křtu:

„Křest je nejkrásnějším a nejvelkolepějším z Božích darů... Nazýváme ho darem, milostí, pomazáním, osvícením, šatem neporušitelnosti, koupelí obnovy, pečetí a vším, co je nejcennější. Dar, protože je dán těm, kteří nic nepřinášejí; milost, protože je udělován i viníkům; křest, protože hřích je pohřben do vody; pomazání, protože je svatý a královský (takoví jsou ti, kdo jsou pomazáni); osvícení, protože je oslnivým světlem; šat, protože zakrývá naši hanbu; koupel, protože nás omývá; pečeť, protože nás chrání a je znamením Boží svrchovanosti.“

V tomto citátu nám mimo jiné v souvislosti se křtem zaznívá, že hřích je pohřben do vody, že křest je koupelí obnovy.

Vzpomeneme si určitě na křest Jana Křtitele, který byl křtem k pokání, na odpuštění hříchů.

Lidé k Janovi přicházeli, *vyznávali své hříchy a dávali se od něho pokřtít v řece Jordánu. (Mk 1, 5b)* Mohli bychom Janův křest nazvat také takovou koupelí obnovy.

Když dnes slavíme svátek Křtu Páně a připomínáme si, že i Kristus tuto koupel u Jana absolvoval, tak se nám nezadržitelně vynořuje otázka, proč vůbec?

Proč se Kristus nechává pokřtít u Jana? Copak On má zapotřebí koupel obnovy, očištění od hříchů?

Kristus, Svatý Boží, nepotřebuje očištění od hříchů, On, který má v sobě plnost Božského života, který je Živodem samotným, nepotřebuje žádnou obnovu.

V Ježíšově křtu bychom mohli spíše spatřovat další z momentů, ve kterém je nám zjevena jeho identita, jeho Boží synovství, jeho jednota s Otcem v Duchu svatém.

Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení! (Mk 1,11b)

Samozřejmě také my všichni, kdo jsme byli pokřtění, jsme byli ponořeni do této jednoty Otce, Syna a Ducha, do tohoto Božího synovství, stali jsme se milovanými dětmi Boha.

Mohli bychom také říci, že v Ježíšově křtu je nám odhaleno jeho poslání.

Všichni ti hříšníci, co byli Janem křtěni, nechávali symbolicky svou špínu ve vodách Jordánu. Kristus, nevinný Beránek, který vstupuje do stejné řeky, tuto špínu jako by na sebe bral.

Můžeme zde vidět naznačení toho, že On vysvobodí svůj lid od hříchů.

Protože v bibli je voda zároveň symbolem smrti i života, tak můžeme říci, že i v Ježíšově křtu je už předznamenána jeho smrt i vzkříšení, kterými přinesl záchranu a vysvobození světu z moci hříchu a smrti, kterými naplnil své poslání.

Ježíšův křest je nám tedy odhalením toho, jaký plán s námi Bůh má. Je odhalením toho, že Bůh nás chce pozvednout k sobě, že nás chce naplnit svým životem, že nás chce nést ve svém náručí.